

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.

Negyed évre 2 kor.

— Egyes szám ára 16 fillér. —

Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

Megjelenik minden pénteken.

Felolós szerkesztő:

Kálmán Sándor.

A szerkesztőség telefon száma: 1.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők. A lap szerkesztői részére, vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

Kossuth Lajos.

Közös vonása a nemzeteknek, hogy nagy megrázkódtatások, forradalmak után bizonyos petyhüdség mutatkozik náluk, a mit egyes hatalomra vágyók kihasználják és a nemzeteket az abszolutizmus jármába hajtják. Így az első nagy francia forradalmat I. Napoleon, a másodikat a Bourbonok, a harmadikat pedig III. Napoleon zsarnoki uralma váltja fel.

És én azt hiszem, hogy nem tévedek, a midőn a mostani francia köztársaság megerősödését a német-francia háború következményének tartom. A harcokban kimerült, letipott francia nemzet béke után sóvárgott, hogy a kapott nehéz sebeket behegessze, kinek jutott volna eszébe új bonyodalmakat, új küzdelmeket idézni fel!

Rákóczi Ferenc szabadságharc után (1711) náluk is beállt a reakció, az ernyedtség; főuraink vetélkedve sielnek Bécsbe, hogy a trón fényében sütkérezzenek; az azelőtt virágzó magyar irodalom 's vele az édes hazai nyelv veszendőbe ment, mert a honorátorok a latin nyelvet használták, az elárvult magyar nyelv mint valami hamupóke csak az elnyomott jobbágy nyelve lett. A csekély számú nemesség csak a nemesi előjogok fölött örökölt féllékeny gondtal, csak akkor lépett sorompóba, a mikor a bécsi kormány egyik-másik kiváltságához nyult hozzá és panaszát szavakba öntve újra visszaesett letargiájába.

A világtörténelem nagy eseményei, — a minő a nagy francia forradalom is volt — sem bírták nemességünkkel mély álmából felrázni. Az általános emberi jogok és egyenlőség nagy eszméi csak egyes írókat ragadtak magukkal, a kik Martinoviccsa földön köztársaságról álmodoztak, álmaiknak azonban a budai vérmészőn a hóhér bárdja csakhamar véget vetett. Hűbá volt jobbaink, költőink igyekezete, a nemzet zömét nem bírták felrázni megszokott nyugalmaiból, míg végre megérkezett Istennek kiválasztottja, a kinek hatalmas szavára megmozdulnak a tömegek. Buzdítása folytán Pest megye kezdeményezésére a megyék megnyitják öléstermeket a nem nemesség művelő osztálya előtt, szavazati jogot adnak nekik s ezzel megtörténik az első lépés a társadalmi egyenlőség felé. Majd erős harcot indít a szabad föld, a jobbágyok örökváltsága és a közleher viselés mellett; rámutat a nagy szabad nemzetekre. — Angliában, Franciaországban, amerikában — egy mód — csak a rab-szolga, a cseléd és koldus nem fizet adót, míg nálunk a bírtokos nemes nem járul az államterhek viseléséhez.

Végre 1848-ban erős küzdelem után lehullanak a békák a magyar nép millióiról, részeseivé lesznek az általános emberi jognak, a jobbágy is emberre, szabad emberré s e hazának polgárává lesz!

Isten eme küldöttje Kossuth Lajos volt,

kinek földi maradványait e hó 25-én helyezték át véglegesen nyugvóhelyére, a nemzet által emelt díszes mauzoleumba.

De ércnél, kőnél maradandóbb emléket emelt; díszesebb helyet adott a magyar nép az ő „megváltójának”... hálás szívében; neki „Kossuth apának” volt kezdettől fogva, az ma is. Neve egygyé lett előtte a szabadság fogalmával, el szívében, költészetében 's minél messzebb távozik tőle az időben, alakja annál nagyobbra nő.

Ki ne ismerne népköltészetünk eme versszakát:

„Kossuth Lajos édes apám,
Felesége édes anyám;
Én vagyok az édes fia,
Magyarország katonája
Éljen a hazai!”

Hálával, rajongó szeretettel csüng rajta ma is a magyar nép s' áldást esd még háló poraira is:

„Valahány csepp esik rója:
Annyi áldás szálljon rája!”

Dalos társulat alakulóban.

A 48-as kör legutóbbi választmányi ülésén egyik résztvevő felvetette, működjék a kör közre, hogy tagjai sorából dalárda alakuljon.

Már csak leírom így: dalárda; bár mel-

A Szécsényi Hirlap eredeti tárcája.

Kivirit az orgonafa.)*

*Kivírt az orgonafa,
Bás gerlice sír alatta,
Stratja elhagyott párját,
Kit a vadász nyíla dtjárt.*

*Virágzik az orgonafa,
Kis menyerske ül alatta,
Messze-uton keáves férje,
Ki tudja, hogy visszatér-e?*

*Furesa a világ folyása,
A férj halálát találta.
Felesége megstratta —
S szívet később másnak adta.*

*De a búk kis gerle-madár,
Látván, hogy párja nem jön már,
Fájdalmának nem volt írja,
Orgonabokor lett sírja.*

Luchkovics Imre.

A kivándorló.

Mi a neve? Olyan egészen mindegy.

Van. Él. Vagy igen: Tóth Jánosnak hívják. Caládi nevét h-val írva a végén. A mint vannak, a kik nevök fi végzetét fflynek írják. A mi régies és szép.

Lényegesebb ennél, hogy van áldott jó felesége, hét ép szép gyermeke. Meg egynegyed házhelye. Meg hogy 32 esztendő.

Ki tudná megmondani: a felesége, gyerekei, vagy az a darab földje van e a lelkehez hőve jobban.

Igen a földje. A kinek lelke van. A ki neki mintha jóltevő anyja, segítő barátja volna. A kinek emléin nőtt fel és él. Legálább úgy érzi.

A kinek minden hantját minden por-szemét ismeri. A kivel mikor foglalkozik, ez a lelke legnagyobb gyönyörűsége, Gondozza is mint anyját a hálás fiu.

Szomszédai a munkában őt veszik mintául. Erdemes nézni, mikor a kasza a kezében az isten áldása dus rendet vágja. Nen tudja azt úgy utánna csinálni senki. De van is látszatja. Munkájának áldás kél a nyomába, a mit a földje ont bőségben. Megelégedés béke kél a nyomán.

És az az áldott jószágos feleség. Munkájának, gondolkodásának törekvésének hő-séges osztályosa. A ki szereli őt, egész lelkével igaz szeretettel.

Igy telnek az évek. Mi közben gólya járás gólya járás után a házban. Egyik csemetéje nő a másik után s mindenyikben a saját egyéniségét megújnodva szemléli.

Mélyen érző szíve van. De ha nem az volna, hogyan is lakhatnék olyan béke benne és hogyan lehetne annak az áldásaival úgy éltelve!

Persze a mije van, a mit elér, a mit megszerez erősen megdolgozik érte. No de így van rendén. A lelke egyensúlyához tartozik.

Hanem egyszer csak ulóleri valamiféle baleset. A mi földdel állattal foglalkozó embernél ujságszámba se megy. Megdöglik a lovát, a mit a vásáron vett.

Sebaj. Az állatorvos megállapítja, hogy beteg volt, mi baja volt, mikor vette.

Tiszta munka. Felelős, majd visszaadja a pénzt, a kilől vettél.

Hanem ennek nem látszik ez oly tisztának. Szó szó után, kifogás kifogás után: ő bizony nem adja vissza,

* Először barátunk hátramaradt dolgozatából. Szerk.

lette folyton a vigarda, lovarda és hasonlók moloszkáinak a fejembe; a miklől — mintha a fogamat húznák: de ha jobb szava nem jut eszembe. Van-e, — hamarjában azt se tudom.

A ki felvetette, a lelke szükségéből tette, mert maga is működő résztvevője kíván lenni. És nem csak a maga nevében beszélt.

Erről érdemes beszélni.

Ugy lett megpendítve, hogy minden belépő szívesen látalík, de mivel volt már ifjúsági, meg felekezeti dalárda, hanem részvét hiányában mindegyik megszűnt, olyan alapokra legyen fektetve, hogy fenállása állandóságára lehessen számítani. Aztán — a ki mondta, maga is iparos — ne csak az iparosok sorából alakuljon meg.

Utóbbi felett nem is kell beszélni. Anynyira természetes, magától értetődő. Iparos, kereskedő, meg a ki a tolla után él, ugyan abban a körben egymás kölcsönös megbecsülésével foglalva egymás mellett helyet az a szép, az az élvezet, a mi a dalból fakad, együttesen fellelve szinte kívánatosabb lesz.

Csak akadjon legalább 12—16 férfi a fiataljából — ha több lesz, annál jobb, ezt a számot a hozzáértők úgy jelölték meg, hogy ennyien résztvevőkkel a dalárdát meg lehet alakítani — egyéb minden meg lesz, a mi kell hozzá.

A fiataljából! Azért említem így, mert életkedv kell hozzá, hogy valaki szükségét érezze a dalnak, s lemondott öregemberekben ez nincsen. Hanem azt hogy fiatal, nem az évek száma, hanem a lelkelet szerint értem.

12—16 ember — csak ennyiről beszélék a kiknek élvezet, hogy daloljanak! Elgondolni is felejtendő. Hát még valóságnak.

Mert a dal, az ének, annak a megnyilvánulása, a mi a lélekben szép. Élvezet annak is, a ki hallja. Mennyire kell, hogy az legyen annak, a ki maga zengi.

De megnyilvánulása annak is, a mi a lélekben jó. Az csak bizonyos: nem lehet rossz ember, a ki dalolni szeret.

A dal az a léleknek, a kiből fakad, a mi az illata a virágnak. Eszményi, kedves, igazi öröm fakasztó.

Bár mi élet foglalkozásban úgy hat a lélekre, mint a növényzetre az áldott májusi eső. Üdítő, éltető. Örömeiket vált ki, fájdalomak balzsama. És nemeseit. Fejleszti az izlést.

Nincsen az a foglalkozásbeli ember, a ki hetenként néhány órát rá ne fordíthatna, hogy a dalárdában közreműködjék. A nélkül, hogy megbánná az élet foglalkozása.

Magam részéről arra is gondolok, azt sem halgathatom el, hogy az elálló társas érintkezés egymáshoz közelebb hozva embereket, a kiknek érzékük, hajlamuk van olyan szellemi élvezetek iránt, minő a dal művelése, ez is egy kapocs lesz, a mi összefűz a kölcsönös becsülés szálaival s felismerve a másokban a megbecsülni valót, még a gondolkodásunkat is megváltoztatja nemcsak egymás, hanem általában emberi dolgok felől, — előnyünkre.

Nem akar ez oktatás lenni. Ennek az élet a mestere. Hanem bizonyos, hogy nem cselekszik hiábavalóságot, a ki részesévé avatja fel magát, hogy felismerje, élvezze, fejlessze életében az emberekkel való érintkezésben azokat a jókat is, a miknek rá nézve nemcsak pénzbeli értéke van.

Ezek az érintkezések kiszámíthatatlan hányféle móddal gondolatokat, nézeteket váltani ki lelkünkbelől, a miknek életünkre, egymáshoz való emberi viszonyunkra hatása, befolyása van, — bizony nem hátrányunkra. Igazán kellemtel időöltés mellett, — kellemtel életben.

Nemcsak óhajtanunk, hanem rajta is kell lennünk, hogy ez a dalárda alakulás valósággá váljék. Akarattal, komoly elhatározással, a vágyból, kellemes órákat szerezni, s ez órák: kellemes élvezni, ezeknek örülni s a mit szépet derült ezeken elérhetünk, lelkeletünket mindannak részesévé tenni.

Akarják meghallani ezeket abban a kis körben, a miben a lap él s mi magunk élünk. Szinte lehetetlen, hogy ne akadjon résztvevő annyi, a hánnyal az eszme megvalósulhat s a dalárda megalakulhat.

Derekas munkát végez, a ki ennek a megvalósításához járul s lehetővé teszi.

Szép, nemzeti cselekedet lesz. Bizony mindnyájunknak gyönyörűségére.

A 48-as kör választmányát foglalkozni fog az ügygel legközelebb. Legyen ez közérdeklődésünk mellett.

HIREK.

E hó 25-én helyezték át országos ünnep keretében nagy bazánklának Kossuth Lajosnak hantait az ujonnan épült mauzoleumba; — a lefolyt ünnepély programja volt:

1. Hymnus, énekelt a budai dalárda.
2. Vaszilievits János alpolgármester, mint a mauzoleum-építő bizottság elnöke jelentést tett a munka befejezéséről Bárczy István dr. polgármesternek.
3. Bárczy István dr. polgármester átvette a mauzoleumot.
4. Kossuth-hymnus, énekelt a budai dalárda.
5. A hantvak egyházi megáldása.
6. A koporsó áthelyezése.
7. A koszorúk letétele meghatározott sorrendben.

8. Az ünnepélyt a „Szózat” elnéklésével a budai dalárda zárta be.

Gyermek logika. Fiu: Kérlek, apa, nézd át az iskolai dolgozatomat, nincs-e benne hiba? Apa: No és mi volt a feladat?

Fiu: Leírni a számokat ezerig ötös csoportban: 5, 10, 15, 20 egész ezerig.

Apa: Hoczi hát hadd látom, hogy oldottad meg ezt a lélekemelő feladatot.

Fiu: (átnyújtva dolgozatát): Tessék Apa: (mormolva nyargal át a számcsoporthoz) Hej fráter, tizenötlet elhibáztad, 875 után 890-et írtál.

Fiu: (gondolkodva lesütli szemét majd hirtelen nevetve szól) Igaz hogy elhibáztam de nem tizenötlet hanem csak tízzel.

Apa: Hogyan érted ezt, 875-ről 890-ig tizenöt szám van?

Fiu: Igen ám, de én csak két ötös csoportot hagytam ki, a 880-at és 885-öt, kétszer öt pedig tíz...

Apa: (meglepetten) nem szól semmit, hanem azon kezd gondolkodni, melyiköknek van igaza.

Tóth János ép lelke érzi, hogy igazsága van. Törvény bíróság pedig arra való, hogy neki ezt az igazságot uralomra emelje. Az ügyvéd majd kikeresi.

Per hát, ez már van. Persze azt a jóhiszeműbe tapasztalatlan Tóth János nem tudja, hogy más az ő igazsága, meg az igazság a bíró előtt.

Mert az ellenfele is ügyvédet fogad. Aztán az ő ügyvédje is, amazé is okos ember, s igen lelkesen veszi a dolgot. Így esik meg, hogy beleárthatja magát a perbe szakértő is; egyszerre három, a kik mind a hárman szinte okos emberek s az igazság után különös nagy igyekezettel vannak. Ki is tesznek magokért ügyvédek is szakértők is annyira, hogy a per eljárási álló ecztendeig, mi közben még az állatorvosi akadémia szakértelmét is kéri, s a mikorra eddig eljutottak, a sok okos ember meg a nagy igyekezettel, a mihez a bíró pártatlan nagy felismeressége és okossága társul, annyira kivetkőztette az ügyet a maga eredeti mivoltából, hogy Tóth János se ismer rá, de más halandó ember fia sem látja meg benne, mi is hát benne a valóság. Szegény Tóth János elveszti a porét, s annyijába kerül,

hogy a költségen vehetett volna öt lovat is olyant. Külömbet.

Megriadt az ember, Nincs mit tenni: be kell terhelni a birtokot a takaréknak.

Persze a baj ritkán jár egyedül. Még az érte, hogy elhullott valamennyi disznaja; hizó kijáró egyaránt. Nem csak az óvé, az egész falué. Nem maradt a faluban, mindössze hat. Csak hogy egyse nála. Előfordult az egyébkor is. Ilyesmi látogatja az embert. Máskor fel se venné, hanem most súlyosan érzi.

Nehéz esztendő lesz! Tör ki a melléből s a mi még nem történt, aggodalmak kezdi bántani.

Soha sem fordult meg a gondolatában, de most hajazza nem egyszer, hogy ahoz a jó felsséghez, ahoz a jó gyerekekhez a jólét is de hozzá való lenni.

Szegény embert Milyen lehetetlent kíván! Mikor ennyi együtt még a királynak sincsen.

Igen mert kezdi észre venni, hogy nagyobb kell metszeni a kenyérből, mint a mekkora annál az ördögös átkozott pernél fogva telik. Mivel hogy az adóssága is velök eszik egy tából.

Sokan vagyunk gondolja, aztán arra tér rá, mivel is vannak hát többen az elég-

nél. Végig tekint a gyerekei során, a legkissebtől a legnagyobbig. — igaz apró valamennyi, — s úgy ézi mintha a szíve szakadna meg külön mindegyikért.

Hideg veríték üt ki homlokán.

Node félre a gyengeséggel. Voltunk, vagyunk, leszünk. Buza árpa már kihányta a fejét, sőt már virágozik is. Jó termés ígérkezik. Ma holnap új buzából süt kenyeret az asszony. Aztán a munkát pedig bírja.

Csak az a baj, hogy a szegény földi ember bajába a földiekkel nagyobb hatalmasságok is beleavatkoznak. Hogy esett, hogy nem esett? Hogyan szülte s nevelte meg azt a rengeteg nagy felhőt az adriai tenger? Micsoda, mekkora természeti erők hűtötték le és indították szép Magyarországra? De megesett, hogy 24 óra taromán belül elvágta a jég az ország harmadát, teljesen semmivé téve vidékeket, melyeken a jeget hírből sem ismerték.

A Tóth János faluja, földje is beleesett. Nem lesz már aratás. Nem marad egyetlen kalász sem.

Az erős munka bíró ember összeroskad. Tisztán látta: nem bírja családját s a birtokát tartani. Földön futóvá van téve.

Országos vásár. Az idei „Katalini” országos vásár semmivel sem kisebb érdeklődés mellett folyt le, mint a múlt években. Mindig ez a legnépesebb vásárunk. A 22-én megtartott országos vásárra a felhajtás nagy volt. Felhajtott: 590 drb. ló, 2000 drb. szarvasmarha, 400 drb. sertés és 200 juh. Eladatott: 500 darab szarvasmarha, 96 darab ló, 160 darab. szopós-borju, 136 darab sertés és 67 darab juh. Külföldi vevő egyetlenegy volt, ki is 22 darab szarvasmarhát vásárolt s Nikolsburgba (Austria) szállított. Nagyobb tételeit vásárolt még a nagykontáli uradalom. A vételkedv általában véve nyomott volt, különösen azért mert a vevők az eladók részéről kívánt árakat túlmagasnak találták s habár szép számmal voltak kereskedők a magas árigenyek folytán a vásárlástól tartózkodtak.

Tolvajlások az országos vásáron. A 23-án megtartott kirakodó vásáron a tolvajok egész serege fosztogatta az iparosokat és kereskedőket. Több mint 30 lopási esetet jelentettek be a csendőrségnek. Letartóztatás három esetben történt. Elfogták Király Ferenc varányi lakost, a kinél a következő lopott dolgokat találtak: egy báránypőr sapkát, 5 pár harisnyát, egy szivarszipkát és négy kártya cernát. Letartóztatták Juhász Borkát a rárósmulyadi kanász feleségét és Győri Borkát. Utóbbiak annyi mindent összelopdostak, hogy egész kis bazár kitelne a lopott holmiból. Loptak amit lophattak. Loptak szitát, bocskort, broszút, reszelőt, sőtartót, papucsot, szappant, lakatot, szivarszipkát, serpenyőt. A csendőrség mind a három tolvaj ellen megtette a büntügyi feljelentést.

Eljegyzés. Hegyesi Sándor a nagylóci fogyasztási azövelkezet üzletvezetője, eljegyezte Pokorny Erzsikét, Pokorny István közkedvelő polgártársunk kedves leányát.

A „Telekkönyv” című szaklap új melléklapja. Káplány Géza ny. kir. ítélőtáblai bírónak 14 év óta fennálló „Telekkönyv” című folyóirata, amelyet a m. kir. belügyminiszter már 1896. évi július hó 22-én 65,766 sz. alatt és később 1906. évi június hó 23-án 65,953 II. c. 1906. sz. alatt — a m. kir. igazságügyminiszter pedig 22,734/I. M. E. 1906., 15381 I. M. E. 1907. és 21211. Eg. 1908. sz. alatt

— megrendelésre ajánlott, ujabban „Felsőbírósi határozatok rendszeres gyűjteménye” című, 16 oldalas, igen becses és hasznos mellékklappal jelenik meg, amelyben elsősorban a végrehajtási törvényt és novellát (az évtizedek óta gyűjtött és keletkezésük ideje szerinti rendezett felsőbírósi határozatokkal és döntvényekkel együtt közli, úgy, hogy e melléklapot beköttezni és kézikönyvvül használni lehet. E közhasznú és házagotló szaklapnak — mely a telekkönyv, végrehajtási eljárás, birtokrendezés telekkönyvi átalakítás és betétszerkesztés köréből vett kérdésekre a legnagyobb gondot kidolgozott szakszerű szerkesztői üzenetekben és önálló cikkeken arlott válaszaival megbecsülhetetlen szolgáltatást tesz — előfizetési ára a mellékklappal együtt egész évre csak 8 korona. Azok az új előfizetők, kik e folyóiratot még eddig nem járták és akik arra folyó 1909. évi december hó 15-ig 8 korona összegnek a lap kiadó hivatalába (Budapest, VIII., ker. Gyöngyösi-utca 14. sz.) beküldésével 1910. évre előfizetnek, az 1907, 1908 és 1909-iki évfolyamokat — amíg a készlet tart — ingyen kapják meg. A legmelegebben ajánljuk a megrendelést.

Bertha Istvának Id. Bertha István helybeli róm. kath. iskolai igazgató főtanító nagytehetségű fiának, a „Városligeti Színház” ki-lünd karnagyának, egy terjedelmes és nagy műveléssel összeválogatott zenealbuma jelent meg e napokban. Klókné Ede zeneműkiadó-cég ugyanis a közismert, legkedveltebb zene-újdonosságokból egy pazar kiállítású zenealbumot állított össze Bertha Istvánnal, a „Városligeti Színház” tehetséges karnagyával a „Magyar család zenekincstára” címen. A zeneműpiac még hasonló gazdag tartalmu és olcsó áru albumot alig termelt, mint ez, amelyben az opera, operett, magyar nóták, vidalok, kabarészmok, szalon-zongoraművek és táncdarabok, a családok részére disztigvált gondos összeállításban, a szezon legsikerültebb újdonosságai: Bertha I., Csiky János, Horváth Géza, Lányi Ernő, Radics Béla, Sas Náci, Parkas Pál, Fucik Gyula, Greizinger Iván, Heidelberg Albert, Huber Sándor, Kerner J., Lincke Pál, Moret Neil, Sousa Fülöp, van Alstyne, Siposs Antal, Zerkovitz Béla stb. stb. kedvelt műveiből vannak összehordva. A 114 zeneoldalas díszes kötet 31 zenedarabot tartalmaz és 62 korona bolti árat képvisel: ezeket az albumban össze-gyűjtve 5 korona 80 fillér beküldése esetén hérmamente küldi meg a Budapesti Hírlap könyvkiadóhivatala.

CSARNOK.

Jephtha áldozata.*)

„Győztünk lednyom! neked halni kell,
Az Isten nagy, csekély az áldozat,
A szövetség ládája mentve van;
Ne reszkess hát, — remegmi kárhozat!
A győző sereget
Nézd, büszkén lépeget;
S ha kiömlik vérednek bibora;
Lecsillapul a vak hit mámore!”

— „Engedd dobogni, atyám, keblemet
A győzelmen és szabad hazán! . . .
Miért nem siet ölelni jegyesem?
Egy csókl s halni kész vagyok igazán!”
— „Ne várd őt, gyermekem!
A harc után — — — pihen . . .”
— Oh döfd, atyám, jó mélyre kardodat, —
Lásd örömmel meghalni lányodat.”

Ferenczy Teréz.

*) Jephtha Geleádnak házasságon kívül született fia, akit testvérei előztek, aminek következtében Tob tartományban rabló életet élt. Midőn az ammoniták a Jordántól keletre lakó izraelitákat szorongatták, Gileád vénei Jephthához fordultak s reábizták, hogy az ammoniták elleni harcban élükre álljon.

Midőn Jephtha a háborúba indult, fogadalmat tett, hogy ha győzedelmesen fog visszatérni, az első, aki házából eléje jön, föl fogja áldozni.

Miután az ammonitákat legyőzte, hazatértekor egyellen leánya dobszó és tánc között elébe sietett.

Jephtha kétségbe volt esve, de két hónap után megcselekedte az ő fogadalmát, melyet fogadott. (Bírák könyve 11 fejezet.)

Fejér Lipót.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

Vidéki tanítónő. I. Titkok őrzésére nem vállalkozunk. II. „Ferenczy Teréz emlékezete” cím alatt múlt számunkban megjelent cikket Kardos István a balassagyarmati főgimnázium hetedik osztályának tanulója írta.

Zöldike. Igen találó jellegt választott. Versének minden egyes gondolata megannyi zöldség. Rímei meg oly gyöngék, hogy kénytelenek vagyunk hinni, miszerint a „zöldike” jelige alatt rejtőzködő, mint író még nagyon — zöld.

Segítség pedig sehol. Se rokon, se jó barát ezen nem változtat. Elősem lehet szakodniezzel. Magára van hagyatva, egyedül.

Rettegetes napok következtek. Az a tusakodás, a mit ön magával vivott. Meg kell válni a földjétől. Mintha csak az életétől válnék meg? De azzal nincsen tisztázva minden! Hát ha kimenne munkára Amerikába! Akkor az asszonytól is el kell szakadnia. A kivel úgy volt ha megkérdezték volna az-e és már senmi, vagy az egész világ minden benne valójával csak ő nem, ő az asszonyhoz áll.

Ezt bizony leírni sem kedves. Hát még átélni! Hetek hónapok alatt aztán kirajzolódott lelkében a keserves megoldás formája. Eladja a birtokát, de úgy, hogy három éven belül visszavásárolhassa az asszonya számára s az és a gyerekei addig a házbán lakhatnak. A rávalót meg a családra valót Amerikában keresi meg ő maga.

Akad valaki rokon, a ki belement az üzletbe, persze nem Tóth János megvigasztalására. Szegénynek alig maradt annyi pénze a mennyi az ultra meg az itthon maradó család két hónapi eltartására kellett.

Mindegy. Legalább kevesebbet fizet, a mikor majd a birtokot vissza veszi.

Hanem, ha hiába szánja el magát az amerikai ultra?

Hát az isten?

Bizony az isten! Ennél nincsen tovább. Késlekedni azonban nem lehet. Hiszen a kész fogy.

El kellett válni. A karjaira vette legkisebb gyereket, a ki még beszélni sem tud. Aztán sorba valamennyit. Utoljára maradt az asszony.

Minek ezt leírni!? Kit érdekel a Tóth János fájdalma. Hiszen ő csak a Tóth János. A senki.

Valamint az a sok-sok ezer névtelen senki, a ki él, vergődik, pusztá léte az érzése lelke lerombolása árán hívva kényszeredni. A pusztá léte.

Ej mit! Az érzélgés nem a szegénynek való! Mi csak dolgozzunk. A míg kinem hull a kezünkől, a mivel a munkánk rójuk.

És a szegény Tóth János akkora felelősséget érez a lelkében. Neki megindulni sem szabad. Neki kell vigasztalni a többi. Egyszer majd visszatér: aztán el sem válnak többet.

Telnek, telnek a napok, hónapok, az évek.

Bizony nem osztják ott se a földi jókat. Mi van vele? A tettei beszélnek.

A pénz érkezik pontosan hűségesen. Nem szabad, hogy szükségét szenvedjenek itthon.

Néha-néha levelet is hoz a posta. A miben elvan mondvá, hogy ott is nehéz az élet. De nem lenne olyan nehéz, ha mikor el ven fáradva, az asszony szemébe nézhetne, vagy a gyerekeket a térdeire vehetné.

Egyik levél olyan mint a másik. Mindegyikben ez van.

Három esztendő múlva is.

De nem, Ebben valami más is. A pénz, a mivel az asszonya a birtokot a takaréki teherrel együtt visszaveheti.

Ennyire hát vannak. Annak az egy órájégverésnek az eredményeit három keserves esztendő nehéz munkája ime megjavította. De mi minden van még hátra. A takaréki teher! Meg a berendezkedés!

Már hat év is eltelt. — Tóth János csak vájja a sziklát ott a földgyomrában; egyre vájja. Most is ott tart, mikor elbűcsűzött az asszonyától. Most is annak a tekintetét érti.

De mikor ez is a teremtes végtelenségébe tartozik.

804—909. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a Bgyarmali kir. törvényszék 1909 évi 7350 számú végzése következtében Pintér Sándor ügyvéd által képviselt Szécsényi Takarékpénztár r. t. javára 600 K. s jár erejéig 1909 évi szept. hó 20-án foganatositott kielégítési végrehajtás útján felül és lefoglalt és 6254 K.-ra becsült következő ingóságok, u. m.: Ruzsinszky Mihály és Jánosnál 2 ökör, 3 teher és 1 bricska kocsis Lóvy Károlynál 60 csomó tisztabúza és 524 csomó árpa nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járás-bíróság 1909-ik évi V. 398/2 számú végzése folytán 600 kor. tőkekövetelés ennek 1909 év május hó 20 napjától járó 6% kamatai eddig összesen 95 kor. 99 fillérben bíróilag már megállapított és 2 árverés kitűzés 7 k. 20 fill. költségek erejéig Pilinyben leendő eszközlése 1909 évi december hó 7-ik napjának délután 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Szécsény, 1909. évi nov. hó 17-ik napján.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

Kittűntetve!

Kittűntetve!

Legjobb élővirág bevásárlási forrás!

ULIP ISTVÁN

virágterme Losoncon,

Kossuth Lajos-utca 8. Vigadó mellett.

Izlenes munkáért kittűntetve állami arany-

éremmel és díszoklevéllel.

Nagy választék műkosszorok-
on szalagokban.

Videki megrendeléseket pontosan eszközölök.

Tisztelettel

ULIP ISTVÁN

virágkultú specialista, Losoncon

Hirdetések jutánosan
közöltetnek e hírlapban.

Üzlet megnyitás!

Van szerencsém a mélyen tisztelt vásárló közönség nagybecsü tudomására hozni, hogy Szécsénében (Özv. Schlesinger Gáborné házában.)

úri- és női-divatáruházzamat

folyó hó 22-én megnyitottam.

A nagybecsü vásárló közönség szives párfogását kéri

kiváló tisztelettel

Lichtner Ernő.

GLASER DEZSŐ

fűszer és lisztkereskedő

SZÉCSÉNYBEN a piac téren.

Raktáron tartja a legjobb minőségű hengermalmi liszteket, továbbá jó minőségű fűszerárut és cukorkákat.

Rendelmények házhöz szállítatnak. ☀ Jutányos árak és pontos kiszolgálás.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdája,

könyv- és papirkereskedése,

Szécsényben.

Elvállal mindenféle könyvnyomdai munkákat a legjutányosabb árak mellett.

Nagyválaszték helyi és más képeslevelezőlapokban.

Nagyraktár:

rodai-papir, levélpapir valamint dobozpapírokban.